

Sygn. akt II AKa 256/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Zbigniew Kapiński (spr.)

Sędziowie: SA – Ewa Jethon

SA – Ewa Gregajtys

Protokolant: – sekr. sąd. Aleksandra Duda

przy udziale Prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2020 r.

sprawy

1) *D. R. (1) urodz. (...) w L.*

s. W. i Z. z d. K.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k.

1) *L. K. urodz. (...) w W.*

s. F. i H. z d. S.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k., art. 270 § 3 k.k.

2) *W. D. urodz. (...) w G. s. K. i H. z d. G.,*

oskarżonego z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 91 § 1 k.k., art. 270 § 3 k.k., art. 276 k.k.

3) *J. H. urodz. (...) w W.*

s. W. i J. z d. S.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k., art. 270 § 3 k.k.

4) *J. W. urodz. (...) w W.*

s. J. i A. z d. G.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k.

5) *R. Z. (1) urodz. (...) w W. s. J. i H. z d. K.,*

oskarżonego z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (x15), art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 310 § 2 k.k.

6) *L. B. urodz. (...) w R.*

s. W. i H. z d. S.,

oskarżonego z art. 263 § 2 k.k. i inne k.k.

7) I. S. c. J. i B. z d. G. urodz. (...) w P. oskarżonej z art. 263 § 2 k.k.

8) M. Ł. urodz. (...) w A. s. S. i I. z d. P.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 2 czerwca 2017 r. sygn. akt V K 112/08

I. wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że:

1) uchyla orzeczenie o karze łącznej grzywny zawarte w pkt XXXVI wyroku i dotyczące oskarżonego W. D.,

1) w odniesieniu do oskarżonego W. D. w zakresie czynu przypisanego w pkt XXXV wyroku w ramach czynu zarzucanego w pkt CXXIII aktu oskarżenia przyjmuje, że zachowanie tego oskarżonego wyczerpało znamiona występku określonego w art. 270 § 1 k.k. i polegało na przerobieniu we wskazanym w zarzucie czasie i miejscu prawa jazdy o numerze (...) na nazwisko Z. A. i za ten czyn na podstawie art. 270 § 1 k.k. wymierza mu karę 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

2) na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego W. D. kary grzywny i wymierza karę łączną 240 (dwieście czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

3) w odniesieniu do oskarżonego J. W. w zakresie pkt XLII wyroku (czyn z pkt CXXXIV aktu oskarżenia) poprzez przyjęcie, że liczba przyjętych przez tego oskarżonego od oskarżonego L. B. zleceń na sfałszowanie zaświadczeń o niekaralności wyniosła 7,

4) w odniesieniu do oskarżonego R. Z. (1) w zakresie pkt XLVII wyroku w ten sposób, że:

a) uchyla zawarte w tym pkt (XLVII) rozstrzygnięcie i sprawę oskarżonego R. Z. (1) w zakresie czynów zarzucanych mu w pkt od CXXXVIII do CLXXIII aktu oskarżenia przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

a) odnośnie czynu z pkt XLIX wyroku w ten sposób, że przyjmuje, iż oskarżony R. Z. (1) w ramach przypisanego mu czynu opisanego w pkt CLXXV aktu oskarżenia posiadał sfałszowane banknoty w dniu 20 listopada 2007 r.,

5) odnośnie oskarżonego M. Ł. w ten sposób, że w miejsce orzeczonej w pkt XCII wyroku za czyn określony w pkt CCXLIV aktu oskarżenia kary pozbawienia wolności orzeka wobec tego oskarżonego karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

6) odnośnie oskarżonego L. B. w zakresie pkt LXXIV wyroku w ten sposób, że przyjmuje, iż w ramach czynu określonego w pkt CCIII aktu oskarżenia oskarżony ten posiadał 101 sztuk naboju alarmowych, 130 sztuk naboju kal. 8 mm i 11 sztuk naboju kal. 9 mm;

I. w pozostałej zaskarżonej części wyrok w odniesieniu do oskarżonych D. R. (1), L. K., W. D., J. H., J. W., R. Z. (1), L. B., I. S. i M. Ł. utrzymuje w mocy;

II. zwalnia wymienionych w pkt II niniejszego wyroku oskarżonych od kosztów postępowania odwoławczego wydatkami obciążając Skarb Państwa;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów: B. Z., W. U., P. Ż., T. N., M. H., K. S., M. K. – Kancelarie Adwokackie w W. po 738 zł w tym 23% VAT za obronę z urzędu oskarżonych: D. R. (1), L. K., W. D., J. H., J. W., I. S. i M. Ł. wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 256/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 2 czerwca 2017 r. sygn. akt V K 112/08

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<i>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</i>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<i>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</i>					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Apelacja obrońcy oskarżonego D. R. (1)		
Lp.	Zarzut	
	1) obraży przepisów postępowania, 2) rażącej niesprawiedliwości wyroku,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	3) naruszenia prawa materialnego tj. art. 12 § 1 k.k.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Podniesione w apelacji zarzuty są całkowicie chybione i bezpodstawne. Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Okręgowy nie dopuścił się obrazy wymienionych w zarzucie z pkt 1 przepisów postępowania karnego oraz pozostałych przepisów.</p> <p>W ocenie Sądu Apelacyjnego uchybienia o jakich pisze autor apelacji w przedmiotowej sprawie w ogóle nie zaistniały gdyż nie doszło do oparcia wydanego w sprawie wyroku na dowodach niedopuszczalnych. Podkreślić zaś należy, że skarżący całkowicie błędnie rozumie i interpretuje pojęcie „dowodów niedopuszczalnych” tj. dowodów powstałych jako bezpośrednia pochodna bezprawnego stosowania względem D. R. w okresie od 25 lipca 2005 r. do 25 lipca 2006 r. kontroli operacyjnej (tzw. „dowody z zatrutego drzewa”).</p> <p>Z akt przedmiotowej sprawy, w tym z uzasadnienia zaskarżonego wyroku w sposób jednoznaczny wynika, że Sąd Okręgowy zasadnie zakwestionował dopuszczalność wykorzystywania dowodów z kontroli operacyjnej prowadzonej przez Straż Graniczną w przedmiotowej sprawie, w zakresie dotyczącym działania w zorganizowanej grupie przestępczej.</p> <p>Rozważania Sądu meriti zawarte na str. 233 – 237 dotyczące omamianego zagadnienia są logiczne, prawidłowe i mają pełne</p>		

oparcie w przepisach prawa oraz w orzecznictwie zarówno Sądu Najwyższego jak również Sądów Apelacyjnych.

W kontekście tego nie można jednak zaakceptować wywodów autora omawianej apelacji odnośnie skutków i konsekwencji, jakie niosą ograniczenia w zakresie stosowania i wykorzystania materiałów pochodzących z kontroli operacyjnej, gdyż nie mają one żadnego uzasadnienia zarówno w obowiązujących przepisach prawa jak również w orzecznictwie sądowym.

Zaznaczyć także należy, że bezpodstawne jest odwoływanie się przez autora omawianej apelacji do pojęcia „owoców zatrutego drzewa” w takim znaczeniu w jakim zaprezentowano to w przedmiotowym środku zaskarżenia gdyż w polskim prawie tego rodzaju definicja nie funkcjonuje. Przywołane zaś przez obrońcę oskarżonego orzeczenia oraz poglądy doktryny nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy gdyż odnoszą się one do warunków, w jakich możliwe jest wykorzystanie materiałów pochodzących z kontroli operacyjnej, jako dowodów w postępowaniu karnym.

W ocenie Sądu odwoławczego wymienione przez skarżącego na str. 2 apelacji dowody zasadnie zostały uznane przez Sąd Okręgowy za legalne i nie można uznać, że stanowią one w istocie zalegalizowany rezultat niedozwolonych działań operacyjnych. Przedmiotowe dowody nie zostały bowiem uzyskane w wyniku niedozwolonej kontroli operacyjnej tylko na skutek

wykonywania dozwolonych prawem czynności procesowych, które z kolei pozwoliły na uzyskanie dowodów o charakterze procesowym, które stanowiły podstawę dokonanych ustaleń faktycznych. Nie można zatem uznać, że całość postępowania karnego dotyczącego D. R. (1) jest całkowicie „bezprawna”, gdyż jakiegokolwiek informacyjne uzyskane w wyniku przedmiotowej kontroli operacyjnej rzekomo nie mogły być wykorzystane pod jakakolwiek postacią i w jakimkolwiek celu. Twierdzenia skarżącego w omawianym zakresie uznać należy za bezpodstawne, gdyż nie mają one oparcia w obowiązujących przepisach prawa i orzecznictwie sądowym.

W konsekwencji takiego stanowiska za całkowicie chybiony i bezpodstawny uznać należy również zarzut zawarty w pkt 2 omawianej apelacji, w którym podniesiono rażącą niesprawiedliwość wyroku. Zaznaczyć bowiem należy, że przedmiotowy zarzut ściśle łączy się z tym zawartym w pkt 1 a nadto nie mieści się on w katalogu zarzutów rodzajowo określonych w art. 438 k.p.k. Pojęcie rażącej niesprawiedliwości występuje zaś w art. 440 k.p.k., ale przepis ten dotyczy sytuacji gdy Sąd odwoławczy powinien wyjść poza granice zaskarżenia i granic podniesionych zarzutów, gdyby utrzymanie wyroku w mocy było rażąco niesprawiedliwe. Sąd Apelacyjny nie dostrzega jednak w niniejszej sprawie jakichkolwiek podstaw do zastosowania art. 440 k.p.k. W pkt 3 analizowanej apelacji podniesiony został również zarzut naruszenia prawa materialnego tj. art. 12 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie. Powyższy zarzut jest również całkowicie

chybiony i bezpodstawny i to w stopniu oczywistym. Instytucja czynu ciągłego określona w art. 12 § 1 k.k. powinna być bowiem zastosowana ale w sytuacji gdy spełnione są wszystkie elementy i wymogi określone w tym przepisie. Najistotniejsze z nich to wielość zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. O ile wielość zachowań oskarżonego rzeczywiście w niniejszej sprawie występuje i można uznać, że czyny przypisane zostały popełnione w krótkich odstępach czasu o jednak nie został spełniony podstawowy warunek zastosowania instytucji określonej w art. 12 § 1 k.k. a mianowicie działania oskarżonego w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Podkreślić zatem należy, że kwestia ustalenia zamiaru sprawcy jest elementem ustaleń faktycznych i skoro tego rodzaju ustaleń Sąd meriti nie dokonał to brak było podstaw do zastosowania omawianej instytucji określonej w art. 12 § 1 k.k. Skarżący zaś nie zakwestionował dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych poprzez zarzut określony w art. 438 pkt 3 k.p.k. Postawienie w opisanej sytuacji zarzutu obrazy prawa materialnego tj. art. 12 § 1 k.k., uznane być musi jako całkowicie nieuzasadnione i bezpodstawne.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie D. R. (1) od zarzucanego mu czynu,
- ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezpodstawność postawionych w apelacji zarzutów oraz uznanie, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji odnośnie oskarżonego D. R. (1) skutkowało brakiem podstaw do uwzględnienia złożonych wniosków.		
Apelacja obrońcy oskarżonego J. H.		
	Zarzut	
<p>- obrazy przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k., 7 k.p.k., 410 k.p.k. i 424 k.p.k.,</p> <p>- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mającej wpływ na jego treść</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Podniesione w apelacji zarzuty są chybione i bezpodstawne a także w części formalnie wadliwie zrehabilitowane. W pkt 1 petitum apelacji skarżący zarzucił obrazę przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. ale w istocie treść zarzutu odnosi się jedynie do zakwestionowania oceny wyjaśnień składanych na poszczególnych etapach postępowania przez oskarżonego J. H. oraz wyjaśnień składanych przez oskarżonych L. B. i B. D.. Nie wskazano natomiast w jaki sposób Sąd meriti dopuścił się obrazy art. 4 k.p.k. oraz 410 k.p.k. Należy zatem stwierdzić</p>		

w kontekście tak zredagowanego zarzutu oraz jego uzasadnienia, że art. 4 k.p.k. określa ogólną zasadę postępowania karnego, która w niniejszej sprawie w żaden sposób nie została naruszona. Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika bowiem, że analizie i oceny zostały poddane wszystkie zgromadzone dowody i okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Jest natomiast oczywiste, że podstawą dokonanych ustaleń faktycznych w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu J. H. stały się tylko te, które zostały przez Sąd meriti uznane za wiarygodne. Pominięcie zaś przy czynieniu ustaleń faktycznych dowodów i okoliczności, którym nie przyznano waloru wiarygodności nie stanowi zaś obrazy zarówno art. 410 k.p.k., jak też art. 4 k.p.k. gdyż jest również oczywiste, że Sąd rozstrzygający daną sprawę ustala stan faktyczny tylko w oparciu o te dowody, które w procesie oceny uznał za wiarygodne.

Nie można również zaakceptować stanowiska skarżącego, że Sąd Okręgowy dokonał dowolnej oceny wyjaśnień oskarżonych J. H., L. B. i B. D.. Zdaniem Sądu odwoławczego omawiany zarzut ma charakter ogólnikowy i skarżący zarówno w jego treści jak również w uzasadnieniu apelacji nie wskazał merytorycznych i przekonujących argumentów potwierdzających tezę, że ocena wskazanych w zarzucie z pkt 1a dowodów ma charakter dowolny a nie swobodny. Mając na uwadze treści wypowiedzi oskarżonych J. H., L. B. i B. D. oraz sposób oceny tych dowodów przez Sąd meriti w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, uznać należy, że dokonana ocena nie zawiera błędów natury faktycznej, logicznej,

respektuje zaś zasady wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego i z tego też względu brak jest podstaw do jej zakwestionowania.

Twierdzenie obrońcy oskarżonego, że oskarżeni L. B. i B. D. obciążyli w swoich wyjaśnieniach J. H. tylko dlatego, że chcieli uzyskać dla siebie jak najniższy wyrok jest całkowicie bezpodstawne i nie znajduje żadnego oparcia w realiach dowodowych i faktycznych występujących w niniejszej sprawie.

Całkowicie bezpodstawny jest również zarzut obrazy art. 424 k.p.k. gdyż uzasadnienie sporządzone przez Sąd Okręgowy spełnia wszystkie wymogi formalne określone we wskazanym przepisie i pozwala na dokonanie instancyjnej kontroli zaskarżonego wyroku w aspekcie postawionych przez skarżących zarzutów. Sam zaś fakt, że dokonana przez Sąd meriti ocena dowodów nie satysfakcjonuje skarżącego z uwagi na jej wynik nie może oznaczać, że doszło do naruszenia art. 424 k.p.k. Ponadto należy mieć na uwadze art. 455a k.p.k. z którego treści wynika, że nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k.

Prawidłowe są również dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne dotyczące czynów przypisanych oskarżonemu w pkt XXIX, XXX, XXXI i XXXII zaskarżonego wyroku i uznać należy, że mają one pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika bowiem, że Sąd meriti dokonując ustaleń faktycznych w zakresie

<p>przedmiotowych czynów wskazał konkretne dowody, które stanowiły podstawę dowodową tych ustaleń. Autor omawianej apelacji zarówno w treści zarzutu jak również w lakonicznym uzasadnieniu swojego pisma w żaden sposób tych ustaleń nie podważył, gdyż nie wskazał merytorycznych i przekonujących argumentów dających podstawę do ich zakwestionowania.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezpodstawność postawionych w apelacji zarzutów oraz trafność rozstrzygnięcia Sądu I instancji odnośnie oskarżonego J. H. skutkowałą brakiem podstaw do uwzględnienia złożonego wniosku.</p>		
<p>Apelacja prokuratora dotycząca oskarżonego R. Z. (1)</p>		
<p>Zarzut</p>		
<p>- błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę pkt XLVII wyroku uniewinniającego oskarżonego R. Z. (1) od popełnienia przestępstw z art. 310 § 2 k.k. wymienionych w pkt 4 k.p.k. apelacji prokuratora</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściow o zasadny albo niezasadny	
<p>Zasadny jest zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku zawarty w pkt 4 apelacji prokuratora odnośnie uniewinnienia oskarżonego R. Z. (1) od popełnienia czynów wymienionych w pkt XLVII zaskarżonego wyroku.</p> <p>Należy podkreślić, że Sąd Okręgowy na str. 227 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku przyznał się w istocie do błędnego rozstrzygnięcia odnośnie czynów określonych w pkt od CXXXIX do CLXXIII dotyczących oskarżonego R. Z. (1). W tej części uzasadnienia znajduje się następujące stwierdzenie Sądu „uznając, że materiały uzyskane w toku kontroli operacyjnej nie mogą w realiach sprawy stanowić dowodu na popełnienie przestępstwa, o których mowa w art. 310 § 2 k.k. Sąd uniewinnił R. Z. (1) od czynów zarzucanych mu w pkt od CXXXIX do CLXXIII komparycji wyroku. Decyzja taka była następstwem błędnego przyjęcia, że zarzuty dotyczą wyłącznie przekazywania podrobionych banknotów L. K., podczas gdy część z nich dotyczy przekazywania podrobionych banknotów B. D.”.</p> <p>Sąd Okręgowy powinien zatem w zakresie przedmiotowych czynów ponownie przeanalizować dostępny i legalnie zgromadzony materiał dowodowy w tym w szczególności depozycje B. D., świadka D. G. oraz pozostałych osób, które twierdziły, że w latach 2004 – 2005 zaopatrywały się w fałszywe banknoty u</p>		

<p>oskarżonego R. Z. (1). Dokonanie wszechstronnej i wnikliwej analizy oraz swobodnej oceny tej części materiału dowodowego pozwoli Sądowi meriti ponownie rozpoznającemu przedmiotową sprawę we wskazanym zakresie na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych dotyczących czynów zarzucanych R. Z. (1) w pkt od CXXXVIII do CLXXIII aktu oskarżenia i tym samym na wydanie rozstrzygnięcia, które będzie miało pełne oparcie w materiale dowodowym niniejszej sprawy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę pkt XLVII wyroku uniewinniającego oskarżonego R. Z. (1) od popełnienia przestępstw z art. 310 § 2 k.k. wymienionych w pkt 4 apelacji prokuratora</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Uwzględnienie zawartego w pkt 4 apelacji prokuratora zarzutu oraz przyznanie się do błędu przez Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku skutkowało uznaniem zasadności wniosku prokuratora.</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonej I. S.</p>		
<p>Zarzut</p>		
<p>- obraży art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

<p>- błędów w ustaleniach faktycznych</p> <p>- obraży art. 28 § 1 k.k.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Postawione w przedmiotowej apelacji zarzuty są chybione i bezpodstawne. Wbrew twierdzeniom skarżącej Sąd Okręgowy nie dopuścił się obraży przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. przy ocenie wyjaśnień oskarżonej I. S.. Sąd Okręgowy wskazał logiczne i przekonujące argumenty uzasadniające odmowę przyznania wiarygodności tym twierdzeniom oskarżonej, które odnosiły się do kwestii jej świadomości odnośnie rodzaju broni jaką posiadała. Zdaniem Sądu odwoławczego zarówno w treści omawianego zarzutu jak również w jego uzasadnieniu nie zostało wykazane żeby dokonana przez Sąd meriti ocena tego dowodu zawierała błędy natury faktycznej, logicznej lub też aby nie respektowano zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. W związku z tym ocena wyjaśnień I. S. dokonana przez Sąd I instancji zasługuje na akceptację ze strony Sądu Apelacyjnego.</p> <p>Trafne są również ustalenia faktyczne dotyczące omawianego czynu i uznać należy, że mają one pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie i wskazanym przez Sąd Okręgowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Brak jest zatem podstaw aby te ustalenia zakwestionować zwłaszcza w sytuacji gdy autorka apelacji nie przedstawiła merytorycznych</p>		

<p>i przekonujących argumentów podważających te ustalenia.</p> <p>Za chybiony i bezpodstawny uznać również należy zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 28 § 1 k.k. Przedmiotowy zarzut został zredagowany w sposób lakoniczny i zarówno w jego treści jak również w końcowej części uzasadnienia omawianej apelacji nie wykazano żeby oskarżona posiadając przedmiotową broń opisaną w pkt CCXIII (CCXCVII) aktu oskarżenia działała w warunkach usprawiedliwionego błędu określonego w art. 28 § 1 k.k. Wbrew zatem twierdzeniom obrońcy oskarżonej w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do zastosowania omawianej instytucji.</p>		
	Wniosek	
<p>- o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezpodstawność postawionych w apelacji zarzutów i trafność rozstrzygnięcia Sądu I instancji skutkowałą brakiem podstaw do uwzględnienia wniosku o uniewinnienie oskarżonej.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
--	--

1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>W zakresie określonym w pkt II wyrok utrzymano w mocy</u>	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Bezpodstawność zarzutów podniesionych przez obrońców oskarżonych oraz trafność rozstrzygnięcia Sądu I instancji skutkowały utrzymaniem wyroku we wskazanym zakresie.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	

<p>Zasadność zarzutu zawartego w pkt 4 apelacji prokuratora i przyznanie się przez Sąd meriti do błędu we wskazanym zakresie dotyczącym uniewinnienia oskarżonego R. Z. (1) od czynów wymienionych w pkt XLVII wyroku skutkowałą koniecznością uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w tym zakresie.</p>		
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>		
<p>4.1.</p>		<p># art. 454 § 1 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>		
<p>Bez względu na wynik oceny całokształtu materiału dowodowego dotyczącego oskarżonego R. Z. (1) nie ma możliwości z uwagi na treść art. 454 § 1 k.p.k. wydania wyroku reformatoryjnego we wskazanym zakresie.</p>		
<p><u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u></p>		
<p>Sąd Okręgowy powinien dokonać ponownej wszechstronnej analizy i oceny wszystkich dowodów</p>		

osobowych dotyczących czynów zarzucanych oskarżonemu R. Z. w pkt od CXXXVIII do CLXXIII aktu oskarżenia i na podstawie wyników tej oceny poczynić prawidłowe ustalenia faktyczne mające pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt III	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonych od kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa z uwagi na sytuację materialną oskarżonych i ich możliwości zarobkowe.

7. PODPIS
Zbigniew Kapiński Ewa Gregajtys Ewa Jethon

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego R.
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo rozstrzygnięcie w pkt II, III, IV, V, VII, VIII, IX, X, XI, XII i XIII

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego J. H.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie w pkt XXIX, XXX, XXXI, XXXII, XXXIII, XXXVIII, XXXVIII, XXXIX	

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie zawarte w pkt XLVII dotyczące oskarżonego R. Z. (1)	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	4		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej I. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie zawarte w pkt LXXIX wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana